

Missuppfattningar kring tarawih

Abdul-Aziz ibn Baz

Innehåll

- Antalet raka‘at i tarawih-bönen
- Variation i antalet raka‘at som imamen ber
- Att fullfölja tarawih-bönen med imamen
- Att fullborda Koranen
- Att bära mushaf under bönen
- Att gråta under bönen
- Att skjuta upp witr-bönen
- Att be ‘isha när man anländer under tarawih

Antalet raka‘at i tarawih-bönen

Vilket antal raka‘at består tarawih-bönen av? Har den ett specifikt antal?
Vilket antal raka‘at är bäst?

I Allahs, den Mest Barmhärtiges, den Nåderikes namn. All pris tillkommer Allah, och må Allahs frid och välsignelser vara över Allahs Sändebud, hans familj, följeslagare och alla som följer hans vägledning.

Det som autentiskt har återberättats från Profeten, ﷺ, bekräftar att det

finns stor flexibilitet när det gäller antalet raka'at som utförs i nattbönen, och att det inte finns något bestämt antal. Men det är Sunnah (Profetens väg) att den troende, man som kvinna, ber i par om två, och gör taslim efter varje två.

Bland dessa återberättelser finns den som rapporterats av al-Bukhari och Muslim i hadithen från Ibn Omar, radiallahu 'anhu, där Profeten, ﷺ, sade:

"Salat al-layl (nattbönen) är i par om två, och den av er som fruktar gryningens inträde, låt honom be en rak'ah, för den kommer att vara witr för alla raka'at han tidigare utfört."

Och hans uttalande *"Salat al-layl är i par om två ..."* är ett informativt uttalande men har innebörden (i usul al-fiqh) av en befallning; det motsvarar att han säger: **"Be i nattens timmar i par om två."**

Det som avses med att be i par om två är att taslim ska uttalas efter varje två raka'at. Därefter avslutas bönen med en rak'ah, vilket är witr-bönen. Detta är hur Profeten, ﷺ, brukade be. Han bad i nattens timmar i par om två och bad sedan en rak'ah witr, såsom beskrivits i olika återberättelser från A'ishah, Ibn Abbas och andra sahabah, må Allah vara nöjd med dem alla.

A'ishah, radiallahu 'anha, sade:

"Allahs Sändebud, ﷺ, brukade utföra tio raka'at och uttala taslim efter varje två, och sedan utföra en rak'ah witr."

Och hon sade också:

"Profeten, ﷺ, ökade inte antalet raka'at i nattbönen över elva, varken i Ramadan eller någon annan månad. Han brukade be fyra raka'at — och fråga inte om deras skönhet och längd — sedan fyra till, och fråga inte om deras skönhet och längd, och sedan tre ..." (al-Bukhari och Muslim)

Vissa människor har felaktigt trott att dessa fyra raka'at ska utföras med en enda taslim, men detta är inte korrekt. Det som avses är att Profeten, ﷺ, avslutade bönen med taslim efter varje två raka'at, såsom nämnts i den tidigare hadithen och i hans uttalande: **"Nattbönen är i par om två ..."**

Ett annat bevis är vad som autentiskt rapporterats i Sahih al-Bukhari av Ibn Abbas, att Profeten, ﷺ, brukade uttala taslim efter varje två raka'at.

Och A'ishahs uttalande, må Allah vara nöjd med henne, **"Profeten ökade inte antalet raka'at i nattbönen över elva ..."** är ett bevis för att det som är mest föredraget i nattbönen, oavsett om det är Ramadan eller någon annan månad, är att utföra elva raka'at, med taslim efter varje två och avsluta med en rak'ah witr.

Det har också återberättats av A'ishah och andra sahabah att Profeten, ﷺ, ibland bad tretton raka'at.

Att utföra elva eller tretton raka'at är det som är föredraget och mest autentiskt rapporterat från Profeten, ﷺ. Av de två är elva raka'at att föredra, men om man utför tretton, inklusive witr, är detta också sunnahh och gott.

Att be detta antal är mildare för folket, mer gynnsamt för imamens khushu' och recitation, dess skönhet, hans reflektion över verserna, och hans ruku' och sujud. Det gör också att han inte behöver hasta i bönen.

Om någon ber **tjugotre raka'at**, inklusive witr, såsom Omar, radiallahu 'anhu, och andra sahabah gjorde under vissa nätter i Ramadan, så finns det inget fel i det, eftersom det finns stor flexibilitet i denna fråga. Det har rapporterats att Omar, radiallahu 'anhu, och andra följeslagare bad **elva raka'at** inklusive witr, såsom i hadithen från A'ishah, radiallahu 'anha, och även att han bad **tjugotre**. Det har också rapporterats att han beordrade dem han utsåg att leda nattbönen bland sahabah att be elva raka'at, liksom det har rapporterats att han beordrade dem att be tjugotre. Detta visar att det finns stor flexibilitet i denna fråga, liksom i hans, ﷺ, uttalande: **"Nattbönen är i par om två ..."**

Men det som är att föredra är att be **elva eller tretton raka'at**, eftersom detta är vad Profeten, ﷺ, gjorde. Och det har tidigare nämnts att av de två är **elva raka'at bäst**, baserat på A'ishahs, radiallahu 'anha, uttalande:

"Profeten, ﷺ, ökade inte antalet raka'at i nattbönen över elva, varken i Ramadan eller någon annan månad."

Det som avses här är att han inte ökade *för det mesta*, och detta eftersom hon och andra sahabah också rapporterade att han, ﷺ, ibland utförde **tretton raka'at**, vilket bekräftar att han ibland ökade antalet över elva.

A'ishah, radiallahu 'anha, var den mest insiktsfulla i religionen och den

mest kunniga om Allahs Sändebuds, ﷺ, sunnahh bland kvinnorna. Hon brukade undersöka och fråga om vad Profeten gjorde när hon var med honom och informerade andra sahabah om det. Hon brukade fråga andra av Profetens fruar och följeslagare också. På grund av sin hängivenhet till kunskap och sitt starka minne bevarade hon en stor mängd kunskap och många ahadith från Allahs Sändebud, ﷺ.

Därför, om Profeten, ﷺ, varierade sin bön genom att utföra elva raka'at vissa nätter och tretton andra, så finns det inget fel i det, för allt detta räknas som sunnahh. Men det som **inte är tillåtet** är att be **fyra raka'at utan avbrott**. Snarare är det obligatoriskt att be i par om två på grund av hans uttalande:

"Nattbönen är i par om två ..." — vilket är ett informativt uttalande som i *usul al-fiqh* har innebörden av en befallning.

Om någon bad witr genom att utföra **tre eller fem raka'at utan avbrott** med en enda sittning, så finns det inget fel i detta, eftersom Profeten, ﷺ, också bad på detta sätt. Men man ska **inte** be fyra, sex eller åtta raka'at i följd, eftersom detta inte har rapporterats från Profeten, ﷺ. Det strider också mot hans befallning: **"Nattbönen är i par om två ..."**

Och om någon skulle utföra **sju eller nio raka'at i följd**, så finns det inte heller något fel i detta, men det som är att föredra är att sitta för den första tashahhud efter den sjätte eller åttonde raka'ah och sedan stå upp och fullborda resten av bönen.

Allt detta har återberättats från Profeten, ﷺ, och det finns stor flexibilitet i detta. Men det som är bäst är att uttala **taslim efter varje två raka'at**, och sedan utföra **en rak'ah witr**, såsom tidigare citerats i hadithen från Ibn Omar:

"Salat al-layl är i par om två, och den av er som fruktar gryningens inträde, låt honom be en rak'ah, för den kommer att vara witr för allt han tidigare utfört."

Detta är det som är att föredra och det som är lättast för folket, eftersom vissa människor kan ha behov att gå efter två, fyra eller sex raka'at. Därför är det bäst och mest lämpligt att imamen ber i par om två raka'at och inte utför fem eller sju i följd. Men om han gör det ibland för att klargöra sunnahh, finns det inget fel.

När det gäller att be **shaf' och witr i följd som maghrib**, genom att sitta efter två raka'at, så är detta inte lämpligt och är åtminstone **makruh** (ogillat). Detta på grund av förbudet mot att göra den lik maghrib-bönen. Han ska istället be **tre raka'at i följd med en taslim och en sittning**, och Allah är den som skänker framgång.

Variation av antalet raka'at som imamen ber

Är det bättre för imamen att variera antalet raka'at han utför, eller att begränsa det till elva?

Jag känner inte till något fel i att imamen varierar antalet raka'at. Om han ber elva raka'at vissa nätter och tjugotre andra nätter, så finns det inget fel i detta. Även om han skulle be mer än tjugotre, finns det inget fel, för det finns stor flexibilitet i frågan om antalet raka'at som ska utföras i tarawih. Men om han begränsar bönen till elva raka'at för att bekräfta sunnahh och undervisa folket, så finns det inte heller något fel i det.

Att fullfölja tarawih-bönen med imamen

Vad gäller människor som, om de ber med en imam som ber tjugotre raka'at, själva ber elva och därmed inte fullföljer bönen med imamen — är deras handling i enlighet med sunnahh?

Sunnah är att fullfölja bönen med imamen, även om han skulle be tjugotre raka'at, för Allahs Sändebud, ﷺ, sade:

”Den som står (i bön) med imamen tills han avslutar den, skriver Allah för honom (belöningen) som om han hade bett hela natten.”

Det har återberättats i en annan formulering: **”... resten av natten.”**

Därför är det bättre för den bedjande att utföra bönen med imamen tills han avslutar den, oavsett om den består av elva, tjugotre eller något annat antal raka'at. Detta är det bästa — att han följer imamen tills bönen är fullbordad.

När det gäller giltigheten av att be tjugotre raka'at, så utfördes detta av Omar, radiallahu 'anhu, och andra sahabah, så det finns ingen brist i detta. Det är i själva verket från sunnahh — sunnahh från de rättleda efterföljarna. Beviset för detta är att Profeten, ﷺ, i hadithen från Ibn Omar, radiallahu 'anhu, inte specificerade något särskilt antal raka'at,

utan sade:

”Nattbönen är i par om två ...”

Att fullborda Koranen

Är det att föredra att imamen fullbordar hela Koranen i tarawih?

Det finns stor flexibilitet i denna fråga. Jag känner inte till något bevis som fastställer att det är bättre, förutom att vissa lärda har nämnt att det är lovvärt (*mustahabb*) för imamen att recitera hela Koranen för församlingen, så att de får möjlighet att lyssna till den i sin helhet. Men detta är inte ett tydligt bevis.

Det viktigaste är att imamen har *khushu'* i sin bön, att han känner ro, och att folket får nytta av honom — även om han inte fullbordar mer än halva Koranen. Det viktiga är inte att han fullbordar den, utan att folket får nytta och finner frid i hans bön, hans *khushu'* och hans recitation.

Men om det underlättas för honom att fullborda recitationen, då är all pris till Allah. Och om det inte underlättas, då är det han reciterar för dem tillräckligt, för hans omsorg bör vara för folket och att de har *khushu'* i sin bön. Att folket får nytta är viktigare än den blotta fullbordandet av Koranen. Men om han fullbordar Koranen utan att orsaka svårighet för folket, då är detta gott.

Att bära mushaf under bönen

Är det tillåtet för en eller flera personer i församlingen att bära en mushaf under tarawih-bönen?

Jag känner inte till något bevis som stödjer detta. Det som är tydligt är att man bör ha *khushu'* och känna ro i sin bön, och inte bära en mushaf. Han bör lägga sin högra hand över sin vänstra, som är sunnahh. Han bör placera sin högra hand på sin vänstra hand, handled och underarm, och lägga dem på bröstet. Detta är bättre och mer korrekt.

Att bära en mushaf hindrar en från att utföra dessa sunnahh-handlingar och från att koncentrera sig på imamen och hans recitation. Det håller hjärtat och ögonen upptagna med att granska sidor och verser. Därför anser jag att det är sunnahh att lämna detta, och att man bör lyssna och koncentrera sig på recitationen och inte använda mushaf.

Och om någon i församlingen märker att imamen gör ett misstag, bör han rätta honom, och om han inte gör det, bör någon annan rätta honom. Men om imamen gör ett misstag i recitationen och inte blir rättad, skadar det inte bönen. Ett misstag skadar endast bönen om det görs i Surat al-Fatihah, eftersom den är en *ruk'n* av bönen.

Men om någon skulle bära en mushaf och rätta imamen när det behövs, då kan det finnas inget fel i det. Men att varje person bär en mushaf — detta strider mot sunnahh.

Gråt under bönen

Vad är domen gällande det tydliga höjandet av människors röster i gråt som blivit mycket vanligt i masajid?

Jag har varnat många av dem som har ringt mig om denna handling. Detta är inte en passande handling eftersom det distraherar andra och även den som reciterar Koranen. Det som åligger den troende är att vara försiktig så att han inte hörs gråta, och att vara försiktig så att han inte visar upp det, för Shaytan kan leda honom till det. Det är nödvändigt att han inte stör människorna med sin gråt.

Det är känt att vissa människor inte gör det av egen vilja, utan att det är något som överväldigar dem utan avsikt. Detta är förlåtet om det sker utan hans val. Det har autentiskt rapporterats att när Profeten, ﷺ, reciterade, kunde ett ljud som kokande vatten i en gryta höras från hans gråt. Det har också rapporterats att när Abu Bakr reciterade Koranen kunde människor inte höra på grund av hans gråt. Och det har rapporterats om Omar att hans gråt kunde höras från de sista raderna i församlingen.

Detta betyder dock inte att de avsiktligt höjde sina röster i gråt, utan att det var något som överväldigade dem av Allahs fruktan (*hashyah*). Därför, om gråt övermannar någon utan att han avser det, finns det ingen skuld i det.

Att skjuta upp witr-bönen

Vissa människor, när imamen uttalar taslim i witr, reser sig och utför en annan rak'ah så att de kan be witr senare under den sista delen av natten. Vad är domen om detta? Räknas detta som att fullfölja med imamen?

Vi känner inte till något fel i detta, såsom de lärda har nämnt, eftersom en person gör detta för att kunna be witr senare under den sista delen av natten. Det kommer att räknas som om han stod med imamen tills han fullbordade bönen, eftersom han stod med imamen tills han vände sig bort, men lade bara till en rak'ah. Han gjorde detta i religionens intresse, nämligen att witr kan utföras i nattens sista del, så det finns inget fel i detta.

Han går inte miste om belöningen för att ha stått med imamen; i själva verket stod han med imamen tills han fullbordade sin bön. Han fullbordade den inte med honom, utan fördröjde den något.

Att be 'isha när man anländer under tarawih-bönen

Om en person kom till masjid och fann församlingen be tarawih, och han ännu inte hade bett 'isha — kan han ansluta sig till dem med avsikten (*niyyah*) att be 'isha?

Det finns inget fel i att han ber med avsikten att be 'isha tillsammans med dem som ber tarawih. Detta är den korrekta av de två åsikter som de lärda har. Och när imamen uttalar taslim ska han stå upp och fullborda resten av sin bön.

Det har rapporterats i al-Bukhari och Muslim från Mu'adh ibn Jabal, radiallahu 'anhu, att han brukade be 'isha-bönen med Profeten, ﷺ, och sedan återvända till sitt folk och leda dem i deras bön — och Profeten, ﷺ, invände inte mot detta. Detta bevisar tillåtligheten att be en obligatorisk bön bakom någon som ber en frivillig.

Det har rapporterats i Sahih al-Bukhari att Profeten, ﷺ, i vissa former av rädsla-bönen (*salat al-khawf*) bad två raka'at med en grupp troende, sedan två med nästa grupp, och därefter gjorde taslim. Så de första två raka'at räknades som obligatoriska för honom, och de andra två som frivilliga för honom men obligatoriska för församlingen.

KORANEN & SUNNAH

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)

- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)